

[Justitsministeren.]

det er tænkeligt, men det er jo ikke sagt, at retten skal beordre den pågældende til at møde. Det er ganske vist hovedreglen, at vidnet har pligt til at møde, men man kan jo stadig væk få foretaget vidneafhøringer ved en anden retskreds end den, der behandler sagen. Måske det også kan begrænse en overdreven brug af bestemmelsen, at man skal betale forud for omkostningerne ved vidnet.

Det blev nævnt af det ærede medlem hr. Ib Thyregod, at vi savner regler for politiafhøring, og det blev også nævnt, at min forgænger, den nuværende højtærede indenrigsminister, skulle have givet tilsagn om at fremsætte forslag om sådanne regler. Jeg vil gerne være med til at undersøge, hvor langt vi er kommet i justitsministeriet hermed, og er det muligt, kan vi måske få et ændringsforslag med under lovforslagets behandling.

Det ærede medlem hr. Thestrup med støtte af det ærede medlem hr. A. C. Normann udtrykte betænkelighed ved reglerne om tjenestemænds og folketingsmænds pligt til vidneforklaring. Det er noget, vi må se på i udvalget. Jeg vil dog sige, at hvis ikke jeg erindrer meget fejl, så gik vidneudvalget, hvis betænkning vi bygger på, endnu videre, idet udvalget end ikke, når nægtelsen af at afgive vidneforklaring er støttet på hensynet til statens sikkerhed og hensynet til fremmede magter, vil give ubetinget fritagelse for at afgive vidneforklaring. Vi må jo huske på — det kan jeg også sige med adresse til det ærede medlem hr. Diderichsen — at der er et hensyn til sagens opklaring, og det gælder i ganske særlig grad i straffesager. Nu ved jeg godt, at det ærede medlem hr. Thestrup har gjort opmærksom på — efter min mening ikke helt med urette — at vægten og værdien af vidneforklaringer i vore dage ikke er så stor, fordi man efterhånden er kommet til erkendelse af, at det, folk kan huske, er begrænset. Man ser det, når man hører forskellige mennesker forklare om den samme begivenhed, og jeg tror, at det ærede medlem netop i sin egenskab af dommer har haft lejlighed til at iagttage mange eksempler af denne art. Men som sagt, vi kan se på disse bestemmelser i ud-

valget. Jeg vil være villig til at drøfte dem og gå ind i en reel forhandling herom.

Så rejste det ærede medlem hr. Thestrup spørgsmålet om, hvorvidt det skulle være tilladt at bruge båndoptagelse som bevismiddel i retten. Jeg vil også gerne drøfte dette spørgsmål. Umiddelbart er jeg enig med min forgænger, hvis det forholder sig, som det ærede medlem sagde, hvad jeg ikke betvivler, at han har erklæret sig positiv over for spørgsmålet. Hvor det er muligt at fremkomme med en sådan båndoptagelse af forklaringer og forfalskninger er udelukket — det må man sikre sig, teknikken er jo vidt fremskreden, og der kan pusles meget med båndoptagning — og hvor det må skønnes at have værdi for sagens opklaring, synes jeg, det er rimeligt, at vi også prøver at få det med ind.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen gjorde fuldstændig rigtigt opmærksom på, at der er ikke noget, der hedder edsvorne translatorer. Jeg synes, vi må benytte lejligheden til at rette denne lapsus. Det er nok også en lapsus med bestemmelsen i § 189, stk. 2, om, at pålægget bortfalder, når sagen er afsluttet. Bestemmelsen er tilsyneladende gået igen fra tidligere; måske man har været lidt for hastig med revisionen. Jeg tror, vi bør se også på denne bestemmelse i udvalget.

Jeg kan som sagt takke for den tilslutning, der er givet. De småting, der har været diskuteret, finder jeg ikke er så store, at det skulle udelukke, at vi kunne komme til fuldstændig enighed, når vi når til sidste behandling af dette lovforslag.

Ib Thyregod: Den højtærede justitsminister og det ærede medlem hr. Poul Dam var inde på spørgsmålet om rådgiverne, og jeg vil gerne gøre endnu et par enkelte bemærkninger om dette spørgsmål.

Ved den sidste ændring af børneværnsloven gennemførte vi et nyt begreb herhjemme, familierådgivning, og også på en lang række andre områder er det jo sådan, at der foregår en intensiv rådgivningsvirksomhed. Det er helt klart, at hvis denne rådgivningsvirksomhed foregår fra offentlige institutioner eller fra institutioner, hvor en læge eller en præst står i spidsen, ja, så er de dækket af dennes tavshedspligt. Jeg kan